

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Commentarii Tres in Universam Aristotelis Philosophiam

Commentarius Secundus In Octo Libros Physicorum Aristotelis

Crespin, François

Bruxellæ, 1652

X. De Inceptione & Definitione Rerum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95369)

CLXXVII. Respondeo 1°. retorquendo argumentum contra P. Oviendum in continuum permanens: partes continui permanentis sunt essentialiter permanentes; ergo numquam est una tantum; ergo numquam existit indivisibilis aliqua continui permanentis pars; quia alioqui deberet tantum existere prius indivisibile continui permanentis: admissio antecedente, ad primam consequentiam huius argumenti distingo, ergo numquam est una tantum, si illa accipitur divisibiliter & pro parte aliquota, concedo consequentiam: si accipitur indivisibiliter & pro parte proportionali minori & minori in infinitum, nego consequentiam: sic proportionaliter ad objectionem

CLXXVIII. Respondeo 2°. admissio antecedente, distinguendo consequens, ergo numquam sunt duæ partes temporis simul, si accipiantur divisibiliter & pro partibus aliquotis, concedo consequentiam. si accipiantur indivisibiliter & pro partibus proportionalibus minoribus & minoribus, in infinitum, nego consequentiam.

CLXXIX. Adde tamen quod dico in continuo permanenti futuram unam tantum partem, si accipiat indivisibiliter, & in successivo futuras duas simul, si etiam accipiantur indivisibiliter, me non velle continuum permanens posse aliquando existere secundum partem realiter indivisibilem, & successivum posse simul existere secundum partes realiter inter se divisibiles; sed tantum permanens posse existere secundum partes minus & minus extensum in infinitum, & successivum secundum partes minus & minus durans in infinitum; sicut enim non datur pars continui permanentis, quæ tangat perfecte sphericum, secundum prius & posterius adæquatè sumpta, sed secundum inadæquationes eorum in infinitum, sive secundum minus & minus eorum in infinitum, ita non datur pars continui successivi, quæ simul existat secundum prius & posterius adæquatè sumpta, sed secundum inadæquationes eorum in infinitum, sive secundum minus & minus eorum in infinitum. Ex his

CLXXX. Colliges 1°. contra Arriagam mobile, dum movetur, semper esse in loco se majori, numquam in æquali; quia omnis ipsius motus semper est in parte temporis, in qua omni durante motu, semper est in duobus locis.

CLXXXI. Colliges 2°. partes temporis esse essentialiter successivas, sicut partes lineæ sunt essentialiter permanentes, videlicet, si accipiantur divisibiliter & secundum quod sunt aliquotæ.

RESOLUTIO II.

CLXXXII. **D**ico 2°. partes continui successivi etiam non continuantur ullo ex modis supra pro permanente rejectis.

CLXXXIII. Probatur: quia, præterquam quod de utroque pariformiter sit philosophandum, partes temporis possunt dici sibi essentialiter immediate succedentes, ita ut post hanc horam immediate essentialiter sequatur secunda, & non tertia: unde forent continuationes realiter distinctæ omnino superflue, ergo, &c.

D V B I V M X.

De Inceptione & Desitione rerum.

RESOLUTIO I.

CLXXXIV. **D**ico Res permanentes, & successivæ similiter, dici possunt indifferenter incipere & desinere intrinsecè, vel extrin-

secè. Sed ante probationem,

CLXXXV. Nota 1°. incipere intrinsecè, sive ut alii, per primum sui esse, esse incipere per illud instans (sive sumendo ly *instans* æquivalenter modo sæpius explicato; quia semper includit prius & posterius, licet indivisibiliter; sive pro parte determinata excludente priores & posteriores aliquotas, quomodo dicitur jam esse October, Octobrem sumendo pro tempore determinato excludente Septembrem & Novembrem) quo verum est dicere, *jā res est, & immediate ante non erat*: incipere verò extrinsecè, sive ut alii, per ultimum sui non esse, est incipere per illud instans, quo verum est dicere, *jā res non est, & immediate post erit*.

CLXXXVI. Nota 2°. desinere intrinsecè, sive ut alii, per ultimum sui esse, esse illo instanti desinere, quo verum est dicere, *jā res est, & immediate post non erit*; desinere verò extrinsecè, sive ut alii, per primum sui non esse, est illo instanti desinere, quo verum est dicere, *jā res non est, & immediate ante erat*: His notatis,

CLXXXVII. Probatur Resolutio de rebus permanentibus, 1°. quoad inceptionem intrinsecam & extrinsecam: supponas quod Petrus existat totā horā secundā, primo instanti istius horæ verum est dicere, *Petrus jam est, & immediate ante non fuit*; item ultimo instanti horæ primæ verum fuit dicere, *jā non est, & immediate post erit*; sed hoc est incipere intrinsecè, & extrinsecè, ergo, &c.

CLXXXVIII. Probatur de iisdem 2°. quoad desitionem intrinsecam & extrinsecam: supponamus, quod Petrus existat totā horā secundā, ultimo instanti istius horæ verum est dicere, *Petrus jam est, & immediate post non erit*; item primo instanti horæ tertiæ verum est dicere, *jā non est, & immediate ante fuit*; sed hoc est desinere intrinsecè & extrinsecè, ergo, &c.

CLXXXIX. Probatur Resolutio de rebus successivis: 1°. quoad inceptionem intrinsecam & extrinsecam: supponas, quod motus existat totā horā secundā, primo instanti istius horæ verum est dicere, *jā motus est, & immediate ante non fuit*; item ultimo instanti horæ primæ verum fuit dicere, *jā non est, & immediate post erit*; sed hoc est incipere intrinsecè & extrinsecè, ergo, &c.

CLXXX. Probatur de iisdem 2°. quoad desitionem intrinsecam & extrinsecam: supponas quod motus existat totā horā secundā: ultimo instanti istius horæ, verum est dicere, *motus jam est, & immediate post non erit*; item primo instanti horæ tertiæ verum est dicere, *jā non est, & immediate ante fuit*; sed hoc est desinere intrinsecè & extrinsecè, ergo, &c.

RESOLUTIO II.

CLXXXI. **D**ico 2°. malim tamen dicere res permanentes & successivas incipere intrinsecè & desinere extrinsecè.

CLXXXII. Probatur, quia incipere sonat *esse*; desinere, *non esse*; ergo quod incipit, maxime incipit per primum sui esse; & quod definit maxime definit per primum sui non esse.

CLXXXIII. Confirmatur, quia quod incipit fit de non existente existens; & quod definit fit ex existente non existens; ergo illud sonat *esse*, & hoc *non esse*, est cum incipit, & non est cum definit ergo, &c. Ex his

CLXXXIV. Colliges in contrariis, dum una forma incipit intrinsecè, oppositam desinere extrinsecè, vel è contra,

DISPVT.